

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 151/2015
25.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Б. и др, због једног продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., адв. С.С., поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 22-К 21919/10 од 23.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6718/13 од 30.10.2014. године, у седници већа одржаној 25.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., адв. С.С., поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 22-К 21919/10 од 23.09.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6718/13 од 30.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 22-К 21919/10 од 23.09.2013. године, између осталих окривљени М.Б. оглашен је кривим због једног продуженог кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика, једног кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 5. у вези члана 33. Кривичног законика, једног кривичног дела фалсификовање и злоупотреба платних картица у покушају из члана 225. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика и једног кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, за која кривична дела изречена му је условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од две године и девет месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико у року од пет година од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело као и новчана казна у одређеном јединственом износу од 70.000,00 динара које је дужан да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора и то тако што ће сваких

започетих 1.000,00 динара новчане казне бити замењено за један дан казне затвора.

Према окривљеном М.Б. изречена је и мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 6718/13 од 30.10.2014. године, усвојена је жалба Првог основног јавног тужиоца у Београду и преиначена пресуда Првог основног суд у Београду 22К 21919/10 од 23.09.2013. године у односу на окривљеног М.Б. и то у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Београду окривљеном М.Б. због кривичних дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим најпре утврдио казне затвора и то за продужено кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 10 месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, за кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица у саизвршилаштву из члана 225. став 5. у вези члана 33. Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело фалсификовање и злоупотреба платних картица у покушају из члана 225. став 1. у вези члана 30. Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од шест месеци, новчану казну у износу од 20.000,00 динара и за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју му се урачунава и време проведено у притвору од 25.06.2010. године до 21.07.2010. године и јединствену новчану казну у износу од 70.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а уколико не плати новчану казну у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора и то тако што ће се сваких 1.000,00 динара новчане казне заменити за један дан казне затвора, док је побијана пресуда у осталом делу у односу на окривљеног М.Б. остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. М.Б., адв. С.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да другостепену пресуду преиначи и донесе закониту одлуку, а окривљеног блаже казни и то условном осудом.

Врховни касациони суд је у седници већа рамотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. М.Б., адв. С.С., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП прописано је да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета се утврђује да окривљени М.Б. није користио редовни правни лек, односно није изјавио жалбу против првостепене пресуде, а што, сходно наведеној одредби члана 485. став 4. ЗКП, представља један од услова под којима окривљени може поднети захтев за заштиту законитости.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., адв.С.С., оценио недозвољеним и на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.